

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravištva telefon št. 85.

Zopet nove spletke?

Prva državna gimnazija v Ljubljani je še vedno brez ravnatelja. Kakor je znano, je na to mesto hotel deželni predsednik Schwarz z vso silo spraviti Nemca Klementa Profta, češ, da je ta gimnazija nemška posest in da spada na ta zavod vsled tega za ravnatelja Nemece.

Kakšnih ostudnih in nemoralnih sredstev se je pri tem posluževal Schwarz, da izvede svojo nakano, ne bomo ponavljali, saj je o tem svoječasnó pisalo slovensko časopisje ter osvetlilo vsestransko vse spletke in nasilstva, ki jih je rabil deželni predsednik Schwarz, da spravi na mesto ravnatelja I. ljubljanske gimnazije svojega ljubljence Profta.

Ta Schwarzov načrt bi se bil brez dvoma posrečil, ako bi pravčasno ne nastopilo z vso odločnostjo in neizprosno slovensko časopisje proti tej impertinentni nakani, pozivljajoč slovensko javnost k najenergičnejšemu odporu zoper krivico in nasilstvo, ki jo je vlada brez dvoma po iniciativi deželnega predsednika Schwarza hotela zadati slovenskemu narodu, pred vsem pa slovenski Ljubljani in slovenski deželi Kranjski.

In po vsej deželi je nastal takšen vihar ogorčenja, da so se jele v vladni palači na Bleiweisovi cesti tresti hlače gospodu Schwarzu, ki je preje mislil, da mu daje debelo prijateljstvo z gromovnikom Sustersičem in njegovo stranko že popolno jamstvo, da bo smel nemoteno in neovirano uganjati najgrša nasilstva v deželi, ne da bi se kdo upal upreti proti njegovemu postopanju.

Vihar, ki je nastal v slovenski javnosti vzpričo nezasišnega atentata, ki ga je nameraval izvršiti deželni predsednik Schwarz na časti in na pravicah slovenskega naroda, je vlado primoral, da je jela razmišljati o posledicah, ki bi jih brezdvomno izkazalo imenovanje Nemca Profta vključno glasnemu in najenergičnejšemu protestu celokupnega slovenskega naroda.

In vlada je prišla do spoznanja, da bi bilo opasno se igrati z ognjem, zato je sklenila se previdno vdati in žrtvovati Schwarzovega protežea.

Ker se je pa deželni predsednik Schwarz le preveč eksponiral za Profta in bi značilo imenovanje Klementa Profta veliko blamažo za Schwarzar, je vlada vplivala z obljub-

bo, da mu preskrbi drugodi boljše mesto, na celjskega ravnatelja, da je umaknil svojo prošnjo, da obvaruje s tem Schwarzar neizogibne blamaže, ravnanje se pri tem po načelu, da se vladni organi ne smejo nikdar blamirati.

Ker je Proft umaknil svojo prošnjo, je bilo treba izpopolniti terno-predlog in na Proftovo mesto predlagati drugega prosilca.

Deželni šolski svet je nato predložil v terno tri Slovence in s tem se je zdelo, da je stvar končana ter zagotovljeno, da bo imenovan za ravnatelja Slovenec.

Toda blamaža, ki jo je doživel Schwarz v Proftovi aferi, moža, kakor se kaže, še ni spametovala.

Kakor smo namreč poizvedeli iz zanesljivega vira, namerava vlada po prizadevanju deželnega predsednika Schwarza za sedaj odložiti imenovanje ravnatelja za I. gimnazijo v Ljubljani v vrhu, da spravi kasneje, ko se razburjenje radi Proftove afe-re nekoliko poleže in se razmere v prilog Schwarzu spremenijo, tihotapski na to mesto kandidata, ki bo po volji in okusu gospoda Schwarza.

Ker novi ravnatelj še vedno ni imenovan vključno temu, da je začetek šolskega leta že pred durni, je gotovo, da namerava vlada na I. gimnaziji uvesti daljši »interregnum« v špekulaciji, da se ji bo kasneje vendarle posrečilo ravnateljsko mesto na tem zavodu izpopolniti tako, da se bo vsaj deloma ustreglo Nemeem, ki reklamirajo ta zavod, s kakšno pravico, smo imeli že opetovano priliko pokazati, kot nemško posest.

Proti tej nakani protestujemo z vso odločnostjo in zahtevamo energično, da vlada nemudoma imenuje za I. gimnazijo ravnatelja izmed onih kompetentov, ki jih je predložil v imenovanje deželni šolski svet.

Deželni predsednik Schwarz naj nikar več ne napenja že itak prenapete strune, sicer bo počila, a škoda bo imel samo on.

Naj se nikar ne domišljuje, da lahko vlada v deželi kakor turški paša in oholo tepta veljavne zakone! Slovenci nismo več helotje in kadar bo mera naše potrpežljivosti polna, znamo zaviliti tudi svoje pesti, ako je treba. Torej, Schwarz, čuvaj se viharja, ki te je že enkrat pogljal v kot, in ne izzivaj vnovič narodne nevolje, sicer se lahko prigodi, da boš pred viharjem narodnega ogorčenja kakor bilka odrčel iz dežele!

Svetovni kongres Svobodne Misli v Pragi.

Pred osemindvajsetimi leti se je seslo v Bruslju nekoliko velikih mislecev z namenom, ustanoviti evropsko zvezo v obrambo svobodnega mišljenja in raziskavanja; ti možje so čutili, da je proti neprestanim napadom s strani reakcije treba postaviti močne trdnjave v obrambo onim, ki si žele popolne svobode mišljenja. Bili so to možje, ki so se borili za svoje mišljenje največ, ki so bili zaradi njega najbolj napadani, katerih delo se pa priznava danes za pravo. Imena teh mož govorijo za cele knjige: bili so n. pr. Herbert Spencer, Charles Bradlaugh z Angleškega; Wilhelm Liebknecht, Louis Büchner z Nemškega; Cesar de Paepe z Belgijskega; Ramon Chiés s Španskega; D. M. Benet iz Združenih držav; Charles Rénouvier, Clemens Royer s Francoskega; Giovanni Bovio, Jakub Moleschott iz Italije; Karl Vogt iz Švice itd. Ta cvet mislečih glav iz vse Evrope, raznega prepričanja in raznih smeri, je proglasil splošno spoštovanje tujega mnenja in s tem tudi popolno svobodo zastopati svoje mnenje. Postavil ni nikakih dogem, nikakih principov, zahteval je pa, da zagotovo po njem ustanovljena zveza »Svobodna Misel« vsem mislečim ljudem pravico razvijati svoje nazor brez strahu pred preganjanjem in zasledovanjem. To je edina ideja, ki vodi Svobodno Misel; ona ne pripada nobeni stranki, nobeni filozofiji, nobeni smeri, nobeni veri; želi si edino odstranitev duševnega nasilja, da zavlada v svetu idej popolna svoboda.

Celih petindvajset let je ostala »Svobodna Misel« majhna, neznana zveza. Šele ob svoji petindvajsetletnici je stopila pred svet v svoji polni moči na velikem svetovnem kongresu v Rimu, dne 20. septembra 1904, dan, ki pomenja obletnico padca papeštva in osvoboditve Italije; shod je postal močnata mednarodna manifestacija vseh svobodnih mislecev sveta in imel vsestranski uspeh in po njem šele je postala »Svobodna Misel« močnata mednarodna organizacija, »svetovna liga v obrambo prava k svobodnemu zastopanju vsakega človeškega mnenja na verskem, političnem in socialnem polju.« (Glej: Karel Pelant: Lesty z kongresu Vol-

né Myšlénky v Rímě od 20. do 24. září 1904.)

XIV. svetovni kongres »Svobodne Misli« se je imel vršiti letos v Budapešti. — Ali zdelo se je, da bi bila prevelika ironija, če bi se vršil kongres svobode v deželi, ki je proslula po svojem srednjeveškem nasilju, kjer privilegirana narodnost zatira ostale na neverjeten način, kjer privilegiranci in tlačitelji zapirajo one, ki si upajo njim v obraz povedati odkrito besedo. V prvi vrsti bi morali biti obtoženi in obsojeni gostitelji sami: Madžari, ogrska vlada, mesto Budimpešta. Zato je tudi Socijologično društvo v Budimpešti, ki je imelo prirediti kongres, odložilo svojo nalogo s poudarkom, da ni mogoče prirediti shoda tam, kjer vlada reakcionarna struja skoro neomejeno. Sestavil se je nov komite, ali zastoj. Zato se je obrnil generalni sekretariat »Svobodne Misli« v Bruslju na češko sekcijo s vprašanjem, če bi bilo mogoče prirediti shod v Pragi. Dne 4. julija je prišlo brzojavno vprašanje v Prago, naslednjega dne je že sledil brzjavni odgovor: »Da, že delamo.« Dne 14. julija je že prišel iz Bruslja v Prago generalni tajnik »Svobodne Misli« Léon Fummont, da se pokloni mestnemu svetu in prosi za gostoljubljen sprejem svobodnomislelnih gostov in danes je sijajen uspeh kongresa popolnoma zagotovljen. Kakor se poroča iz Bruslja, obiščejo Prago delegati z Angleškega, iz Italije, med temi prof. Ghisleri z bergamske univerze, univ. prof. Sergi in prof. Berlanda z rimske univerze; delegati s pauski z redaktorjem Fernando Lozanom, senatorjem Odonom de Buenom, profesorjem v Barceloni, gospo Belén Sarraja de Ferrero, voditeljico španskega ženskega gibanja. Z Argentine je nastila redaktor Vicente Sousa položaj »Svobodne Misli« v južnoameriških republikah. S Francoskega pride množica zastopnikov s prvimi imeni »Svobodne Misli«; med Nemei pride prof. Haeckel, znani naravoslovec iz Jene, dr. Schmidt, generalni tajnik »nemškega Monistenbunda«, pisateljica Ida Altmannova, dr. Bruno Wille, pisatelj Peter Schmall, G. Tschirn, president »Federacije Freidenkerjev na Nemskem«. Z Ogrskega pride pisatelj Diner-Denés in dr. Fenyess, profesor univerze v Budimpešti; iz Belgije prof. Hector Denis, bivši rektor bruselske univerze. Iz Varšave pride predsednik

»Mlade Polske« Josip Waserzug in Andié Niemojevski, redaktor lista »Mysl Niepodległa itd. Mesta Pariz, Lyon in Bruselj pošljejo na kongres posebne delegate. Mogoče tudi Rim, ako se izroči do septembra mestna uprava novoizvoljenemu demokratičnemu zastopstvu. Da bo zastopana tudi svobodnomislelna Praga, se razume.

In svobodnomislelna Ljubljana?

Praški kongres »Svobodne Misli« je prvi, na katerem bodo zastopani tudi Slovenci. Ne upamo sicer na impozantno število, ali upamo, da bodo imeli tisti, ki se kongresa udeležijo, od njega čim večji dobiček. Ne upamo, da bi naši delegati vplivali merodajno na kongres, ali upamo, da se vrnejo v domovino obogateni z množico novih misli, novih spoznanj. Tam spoznajo, da se ne bojujejo za nikak fantom, ampak za resnično, v življenju jako važno in potrebno idejo. Spoznajo natančno idejo »Svobodne Misli«, ki hoče privedi vse ljudi k spoznanju pravičnosti v socialnem življenju, k dobremu v sferi pravosti in k lepoti v cellem življenju posameznikom.

Deželni zbori.

Plzen, 8. avgusta. Poslanec Fresl je izjavil na shodu volilcev, da njegova stranka vztraja odločno pri zahtevi, da se mora češki deželni zbor sklicati v jeseni. Brez zasedanja češkega deželnega zbora ne sme zborovati državni zbor.

Praga, 8. avgusta. »Narodni listy« pišejo, da zadene le veleposestnike krivda, ako se ne doseže volilna reforma za češki deželni zbor. Veleposestvo je bilo že davno naproseno, naj odstopi od svojih 70 mandatov 25 mandatov ljudskim strankam. Konzervativni veleposestniki pa trdovratno molče ter so se zvezali z Nemei. In vendar bi morali veleposestniki čutiti z ljudstvom in zastopati njegove pravice in interese.

Dunaj, 8. avgusta. Tirolski deželni zbor se najbrže v najkrajšem času razpusti. Poprej pa se še skliče v Inomost konferenca zastopnikov vseh strank.

Osamljeni ban Rakodczay.

Zagreb, 8. avgusta. Narodna (madžaronska) stranka je sedaj definitivno sklenila, da ne podpira bana Rakodczayja, temuč ostane v opoziciji vsaj toliko časa, dokler je na Ogrskem neodvis-

LISTEK.

V duru in molu...

Spisal Jos. Korban.

Po kosilu se vleže knjigovodja Žehtar vznak na oguljeno otomano, na koji so pasli lenobo že njegovi slavni pradedje — in si prižge smodko...

Kunigunda primakne stol h klavirju, ki bi tudi vsled svoje čistiljive starosti gotovo delal čast ljubljanskemu muzeju, Žehtar junior pa potegne iz miznice latinsko slovnico in se z vso resnobo trinajstletnega fantiča loti tistih preklicanih glagolov, ki so delali mladi glavici že toliko preglavic.

»Tollo, tollis, tollere, sustuli, sublatum.«

Z vso močjo svojega krepkega organa si hoče nadebudni sinko pridobiti zopet ljubezen svojega dobrega očeta, ki se je od zadnjega semestra močno ohladila. Njegov blagoglasni »recitativ« podpira na klavirju sestra Kunigunda z mogočnimi akordi...

In tako se začne pri Žehtarjevih nedeljska idila...

Papa puha že cele oblake dima v zrak. Človek bi ne verjel, da more

čisto navadna portorika dati toliko dima. Obrvi so se mu naježile, usta ima na pol odprta, cel obraz je dobil nek čuden, skoraj bi rekel: divji izraz. Pa pravijo, da godba tako blažilo vpliva na človeško srce!

Kunigunda nagne glavico, odpre svoja nežna ustnica in s polnim glasom zapoje sentimentalne »Volkodlake sanje«. Sedaj ima pa potrpežljivi papa že zadosti umetniškega vžitka.

»Prokleti klavir«, zagodrnja skozi stisnjene zobe in plane po konci, kakor zinaj. Potem vzame palico v roke in klobuk ter se vstopi pred sina:

»Da se mi boš učil, paglavec, če ne, bova plesala tarantello, ko pridem iz kavarne.«

Polde je sramežljivo pobesil oči in ponižno upognil hrbet. Oh, da je papa tako nezaupen! Seveda se bo učil, pa še kako rad! Kaj naj pa dela drugega takle fantek, ki je ustvarjen vendar samo za učenje in zopet za učenje?

Komaj so se zaprla vrata za strogim očetom, je že romala latinska slovnica, z vsemi svojimi glagoli, pravilnimi in nepravilnimi vred, nazaj v miznico. In takoj je prišlo več življenja v sobo. Fant ni bil zastoj: »ein unruhiger Geist«, kakor so njegovi gospodje profesorji papatu že večkrat zaupno povedali.

Dobri papa je torej s tem, da se je odstranil s pozorišča, napravil sinu veliko veselje. Pa ne samo sinn. Tudi Kunigunda se je ugrela, ko je videla, da nervoznega papa ni več v bližini. »Njeni prstki so začeli nenavadno živalno »plesati« po zarumelih tipkah. Oči se svetijo navdušenosti, srce bije »sladke« razburjenosti, vsa zamačnjena je v svoje divne fantazije: Prišel je jurist Lazar... V trenutku si je osvojil njeno srce, po kojem je do tedaj hrepenel edino le tisti suhi davčni praktikant Žvirca. Ljubezen je vzplamtela z močjo viharja, z naglostjo hudournika. Velicestni akordi — a la Wagner — zaključijo to krasno sliko, ki tako živo izraža triumf njenega sreča.

Razbijanje po klavirju je povzročilo, da se je »unruhiger Geist« — ki je začel ravno kar hoditi po rokah — zopet postavil po človeško na noge.

»Kunigunda, nikar tako divje!« Sestra je bratov vzklik seveda popolnoma ignorirala in šele po dolgem času prešla k drugi sliki, ki se je pa »gibal« — v veliko srečo Poldetovih nšes — v nežnejši »italijanski šoli«. Oglasila se je pesem v molu. Prsti se komaj dotikajo klavijature. Potihnil je vihar prvega ljubezenskega izbruha, srce se je polagoma umirilo. Počasi, kakor pohleven studenček med cvetočimi travniki,

plava njuna ljubezen proti bregovom širnega oceana. Srce sluti srečo iz daljave. Se dolga je pot do oceana — do njune družnitve.

Otožni mol se prav dobro poda tej sliki.

Završalo je zopet po klavirju, sedaj pa s tako močjo, da bi se Poldetu skoraj nekaj zelo sitnega pripetilo. Iz kuhinje je priletela mama v zamazanem predpasniku in z neko grozo strme njene široko odprte oči tja h klavirju, kjer hčerine roke v nepopisni naglici švigajo po oktavah.

»Kunigunda! Za božjo voljo Kunigunda!«

Vse zaman! Ne sliši nič, ne vidi nič!

Njuna ljubezen je »priplavala« do cilja. Lazar in Kunigunda sta združena na veke. Zopet triumf njene sreče! Še enkrat zapoje strune v najmočnejšem fortissimu, potem se pa razgubi njihov burnodoneči glas po zaprašenih kotih Žehtarjevega »salona«.

Ko se gospa Žehtarjeva srečno »otrese« prvega strahu, pojasni najpreje svoji hčeri, da klavir ni veljal 10 v, ampak je moral papa presneto globoko seči v žep, da je ta »izborni instrument« prišel v hišo, potem pa še blagohotno doda nekaj koristnih, na akustiko se nanašajočih opazk, kojim pa Kunigunda ni »sledila z največjim zanimanjem.«

Še vsa pod mogočnim vtiskom zadnjih veličastnih akordov, si podpre črnolaso glavico in se zamisli...

Da, da, zavrtilo se bo časa urno kolo in prišel bo nekega dne Lazar k Žehtarjevim v črni salonski obleki in s cilindrom v roki. Ponosno bo stopil pred strogega papa in ga poprosi njene roke. Oj, kako bo tedaj možu zagralo srce v prsih! Strogost bo izgubila naenkrat z njegovega obraza, kakor izgine sneg v rebri, ko posijejo nanj prvi žarki toplega solnca, in smehljajočega obraza bo objel bogatega snubača. S kako veseljem glasom bo zaklaskal:

»Na kolena otroka! Sprejmita blagoslov poštenega očeta!«

In prost vseh morečih skrbi postane ubogi papa. Nič več ne bo sedal ob tihih večernih urah na tisti stari, oguljeni, historični otomani in si belil glavo, na kak način bi prišel do denarjev, s kojimi bi si nabasal svojo prazno »werthajmerco«, ki naj potem kakor magnet potegne vse tiste k sebi, ki imajo »časne namene«, ki bi se radi oženili...

In to se bo tako hitro zgodilo! Še en izpit, je dejal, potem pa pride, da jo osreči. Kar čez noč postane soproga občepoznanega doktorja Lazarja Jambusa, sina bogatega veleposestnika.

Kadar vidi svojega očeta v žalostne misli zatopljenega, kako rada

na stranka na krmilu. Nadalje je stranka sklenila, da ohrani svojo zvezo v nadi, da se jim prej ali slej pridružijo elementi, ki so za dualizem. Imenovala pa se najbrže ne bo več narodna, temuč ustavna stranka. V septembru ali oktobru začne stranka zopet izdajati svoje glasilo. Načelnik stranke bo dr. Nikola plem. Tomašič.

Pretendent za srbski presto!

Carigrad, 8. avgusta. Artermizija Kristić, mati nezakonskega sina po bivšem srbskem kralju Milanu, je predložila turški tajni policiji lastnorodno pismo kralja Milana, kjer ta priznava svojega sina Gjorgja ter ga legitimira. Gospa Kristić namerava ta važni dokument pomnožiti ter ga razposlati vsem evropskim vladam, da dokaže pravice svojega sina do srbskega prestola. Diplomatični krogi smatrajo stvar za zelo resno.

Proti vstašem v Makedoniji.

Carigrad, 8. avgusta. Vse velesile so krepko podpirale korake, ki jih je storila turška vlada v Atenah proti divjanju grških čet v Makedoniji. Grška vlada je dala zagotovilo, da bo zabranila ustanavljanje vstaških čet in njihovo prehajanje čez turške meje.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 8. avgusta. Uprave 125 zemstev so poslale naučnemu ministru prošnjo, naj se uvede takoj splošna šolska obveznost. V ta namen prosijo zemstva 7½ milijonov rubljev državne podpore za tekoče leto in 5 milijonov rubljev za vsako leto pozneje.

Sv. sinod je izključil iz duhovnega stanu bivšega člana dume popa Vidinskega zaradi njegovega govora v dumi.

Moskva, 8. avgusta. Policija je zvedela, da se v carski tehnični visoki šoli izdelujejo bombe. Preiskava je izkazala, da so bili dijak v zvezi s prebivalci sosednjih vil, kjer je policija našla zelo hude bombe, kakršne rabi le vojna uprava. Zaprli so dvajset oseb ter zaplenili celo množico prepovedanih spisov.

Obnovitev ruskega brodogradništva.

Petrograd, 8. avgusta. Mornarična uprava namerava v tekočem letu zgraditi dve oklopnici novega tipa po načrtih, ki jih je izdelalo mornarično ministrstvo. Vsaka oklopnica dobi deset najmodernejših topov ter turbinske stroje za hitrost 21 vozlov v uri.

Prekoračenje turškega vojaštva čez perzijsko mejo.

London, 8. avgusta. Z ozirom na napad turškega vojaštva na kristjansko vas Mevan v Perziji se poroča dodatno, da je prišlo turško vojaštvo ropaje in požigaje proti Urmiji. Vas Mevan so naskočili s topovi, razrušili cerkev ter pobili blizu 100 oseb. V sosedstvu je zavladal splošen strah, posebno Rusi so vsi zbežali v konzulat. Perzijska vlada je poslala v Tebris brž novega gubernatorja, bivšega justičnega ministra Bernana. Turki so se zopet vrnili čez mejo ter se niso ponovili izgredi.

Zopet ločitev od Vatikana.

London, 8. avgusta. Predsednik republ. Bolivija je sporočil kongresu, da je pretrgal diplomatske

vezi z Vatikanom, ker je papež protestiral proti svobodi vseh veroizpovedanj in proti civilnemu zakonu. Predsednikovo naznanilo je sprejela zbornica z odobravanjem.

Protiklerikalni izgredi v Italiji.

Milan, 8. avgusta. V Parmii so se prigodili veliki nemiri. Po nekem shodu so hoteli delavci naskočiti karmelitsko cerkev. Orožniki so streljali, da so izgrednike preplašili. Dve osebi sta hudo ranjeni.

Rim, 8. avgusta. Papež pravilno protest proti antiklerikalnemu gibanju v Italiji, češ, da smatra gibanje naplerjeno proti sebi in sv. stolici. Danes se obhaja petletnica njegovega kronanja. Zaradi protiklerikalnih izgredov je odgodil sprejem kardinalov, ki mu pridejo običajno čestitat.

Mirovna konferenca v Haagu.

London, 8. avgusta. V večerajšnji seji se je razpravljalo o belgijskem predlogu, da je prepovedano streljati ali razstreljiva metati iz zrakoplovov. Angleški delegat Rey je izjavil, da stoji Anglija na temelju konvencije iz leta 1899., vsled katere je prepovedano rabiti v vojski strupene pline in take kroglice, ki se razpočijo v človeškem telesu. — Danes je prišla h konferenci deputacija Armencev, da protestira proti Turčiji, ki ne izpolnjuje berolinske pogodbe.

Bombardiranje Casablance.

Pariz, 8. avgusta. O tem dogodku so došle sledeče podrobnosti: Vse kaže, da je za zavratni napad na francosko vojaštvo odgovoren sam sultanov brat Mulej el Amin. Ta je sam zahteval, naj pride oddelek francoskega vojaštva stražit konzulat. Določil je uro, kedaj se jim odpro vrata ter jih zagotavljal popolne varnosti. Kakšen je bil sprejem je znano. Tudi iz ene utrdbe v Casablanci se je streljalo na francoske vojake, nakar so jo iz francoskih križark razrušili z melitnimi bombami. Tudi v mošejo, kamor so zbežali maroški vojaki po napadu, so letale bombe ter jo porušile. Moralni učinek bombardiranja je za puntarje uničujoč. V ječi v Casablanci je mnogo maroških vojakov, ki so jih pripeljali v njo zvezane. Mulej el Amin je med bombardiranjem skesano prosil, naj Francozi nehajo streljati, češ, da je za zločinstvo maroških vojakov kriva njihova neumnost in neznatna kultura. Ker se je francoska zahteva izpolnila ter so vse maroške vojake, ki so se punta udeležili, uklenili, se je bombardiranje ustavilo.

Francoski poslanik v Tangerju grof Saint-Anlaire je šel takoj k sultanu ter mu naznanil, da bodo maroške oblasti v Tangerju odgovorne za najmanjši napad na francoske podanike. Sultan je izrekel globoko obžalovanje nad dogodki v Casablanci. Nadalje je zahteval poslanik v imenu francoske vlade: 1.) Da se morajo vse oblasti v Casablanci podvreči ukazom poveljnika francoskega vojaštva ter ga podpirati, da odredi potrebno kaznovanje puntarjev; 2.) čuvati morajo za varnost Francozov v Fesu in v notranjosti dežele; 3.) pospešiti izpolnitev povodoma umora francoskega dr. Mauchampa ob objavljenega zadoščanja; 4.) odrediti vse potrebno, da se zagotovijo na konferenci v Algecirasu določene reforme.

Berolin, 8. avgusta. Nemška in ruska vlada sta po svojih zastopnikih izrazili francoski vladi popolno pritrldilo za francosko postopanje v Casablanci.

Madrid, 8. avgusta. V La-rochu se opaža opasno gibanje proti tujcem. Ravnotako je tudi v Rabatu, v Fesu in Marakešu položaj zelo kritičen. Iz Tangerja je došla še nepotrjena vest, da je francoska križarka »Du Chayla« bombardirala danes Masagan ter je večji del mesta porušil. Konzulati so nedotaknjeni.

Pariz, 8. avgusta. Iz Alžira je odšla v Maroko vojna ladja »Oazise« s 300 lovci in dvema oddelkoma gorske artilerije.

Mohamed el Torres je naznanil poslatništvo v Tangerju, da ni odgovoren za varnost Evropejcev zunaj mesta. Vsa plemena so zelo razburjena vsled bombardiranja Casablance ter snujejo maščevanje. Raznesla se je celo vest, da koraka proti mestu 10.000 mohamedanov, da se maščujejo. Prišlo pa je le nekoliko mavrov, ki so ščuvali prebivalce, naj pomore kristjane in Žide. Puntarje so razorožili in vrgli v ječo.

London, 8. avgusta. Zatrjuje se, da se sklicuje kmalu nova maroška konferenca, in sicer v Parizu. Vsa maroška pristanišča zasedejo evropske velesile s svojim vojaštvom. O tem se definitivno sklene, ko se vrne kralj Edward v London; toda že v Marijinih varih se bo kralj posvetoval s predsednikom Clemenceaum o maroški krizi.

Dopisi.

Iz Št. Ruperta na Dolejskem. Kakor smo že poročali, so prodrl pri zadnjih občinskih volitvah vrli kandidati naprednih kmetov v prvem in drugem razredu z velikansko večino in s tem napravili konec farovski klki, ki je kakor črna mora čepela na prsih naše prekrasne šent-ruprške doline ter jo neusmiljeno tlačila in dušila skoz celih dolgih šest let. Lahko je pač umevno, kako strašno je poparila ta nezgoda našo farovško gospodo, katere načelnik je slavnoznani Štrajhar. Kakor razdraženi modras je sikalo to kaplanče od tega trenutka po Št. Ruprtu in si na vse pretege prizadevalo uveriti ljudstvo starega kalibra, da bodo volitve drugega razreda s pomočjo vsega mogočnega dr. Žindre ovržene. In res se je bil napotil ta gospod takoj v Ljubljano k nezmotljivemu pomočniku in vložil protest zoper volitve drugega razreda in takoj na to pričel spuščati svoje sršenčke po »Domo-ljubu« v svesti si gotove zmage. Ali to vse ni nič pomagalo. Vse njegove nakane so šle po vodi. Štrajhar je delal pač račun brez krčmarja. Pa to vsaj ni prav nič čudnega, ker ni nič manj kot 11, reči enajst, krčmarjev v občinskem odboru, kakor so potožili eno minolihi nedelj s prižnice. Sedaj nam je vendar to očitno modlovanje jasno, ker dobro vemo, da se je šlo g. župniku le za Štrajharjevega krčmarja. Pohabljeni protest je bil kot popolnoma neutemeljen od slavnega deželnega odbora zavrnjen, nakar se je brez nadaljnjih ovir vršila dne 1. avgusta volitev župana. Pri tej volitvi je bil izvoljen soglasno županom stara napredna korenina, mož kremenitvega značaja gosp. Jože Brar iz Kamnja, ki bo imel pač dokaj truda, predno napravi zopet potrebn red v občinski pisarni. Široki slovenski svet naj bo tem potom obveščen, da je Št. Ruprt strl težke nazadnjaške verge, pahnil krepko črno moro raz belih prsi in da stoji danes

tu zopet čil in svoboden in neodvisen, na kateri podlagi si bo slednjič lahko tudi gospodarsko opomogel.

Št. Ruprtan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. avgusta.

— **»Krščanska omladina, polna zanos in idealizma«.** V nedeljo se je pričel v Zagrebu shod hrvaških in slovenskih takozvanih katoliško mislečih dijakov. Večerašnji »Slovenec« je posvetil temu sestanku dolgovezno poročilo, v katerem kuje v zvezde »krščansko omladino slovensko in hrvaško, polno zanos in idealizma«, ki se je zbrala na tem shodu v Zagrebu, ter proslavlja v panegiričnih frazah njeno moralno in etično sposobnost, da preporodi narod slovenski in hrvaški in ga privede nazaj h Kristusu kralju. Poznamo naše Pappenheimce, ki se vzgojujejo po naših lemenatih, kakor tudi one, ki se zbirajo okoli akad. društev »Danica« in »Zarja«, zato vemo dobro, koliko je dati na takšne panegirike, zlasti ako se čitajo v »Slovencu«, ki tudi vodi po svoje, gaze po najbolj smrdelcem blatu moralne propalosti in izprijenosti, svoje »bravce« na široko cesto h Kristusu kralju. Nič, kakor pobeljeni grobovi, ki smrde že od daleč, ako se jim približaš! Mogočna moralna poza na zunaj, k nebu dvignene oči, usta, venomer šepetajoča »ez celsior, navzgor, navzgor«, v sru pa moralna izprijenost, pohotnost in polnost, to so znaki pravega katoliškega »akademika«. In tem svojim bitnim lastnostim se ne izneveri vzorna katoliška mladina nikoli in tudi v Zagrebu je ostala zvesta sami sebi! Po dnevi so ti vzoriti katoliški sklepari roke, zavijali oči proti nebu, in govorili zgolj o morali in idealni krščanski olik, na večer so pa pod okriljem noči darovali in žrtvovali Bakhu in Veneri. In zakaj tudi ne, na pristni katoliški podlagi je tudi to dobro in hvalevredno! Da pa se nam ne bode očitalo, da obrekujejo, navajamo v podkrepljenje svojih trditvev zagrebški »Pokret«, ki piše: »Mladi gospodje, ki so jih pripeljali na »katoliški kongres«, še močno diše po šolskih klopek, zato se še dobro spominjajo one Horačeve prislovice o združitvi »koristnega« s prijetnim. V principu bi se temu prijetnemu ne moglo ugovarjati, ako bi to ne bilo malo nenavadne vrste, ki se baš ne zлага s krščansko moralno, tem manj, ker se je na tem »kongresu« govorilo toliko o morali... Enostavne »katoliške veselice«, pri katerih se malo globlje pogleda v čašo, bi še ne bile posebno grda stvar, in Zagrebčani tudi ne zamerijo, ako se posledice obilnega uživanja alkohola opazujejo tudi na trnovitem povratku domov, saj so čisto že videli tudi veličastnejšo gospodo v še bolj kritičnih situacijah. Malo bolj resne narave so pa neki prizori, ki se semtertja odigravajo na javnih prostorih, kjer gotovi mladi gospodje — seveda tudi v reverendi — dokumentujejo svojo galanterijo napram... no napram krasnemu spolu. Ali kar je najhujše, to so pobožni posei gotovih gospodov kongresistov v hišah, o katerih se v dostojni družbi — in naj si tudi ni klerikalna — niti ne sme govoriti. Evo, »kongres pa vendarle uspeva veselo. In zakaj bi se končno mladi gospodje ne zabavali?!«

— **Zakaj bo sankcioniran deželni volilni red za Goriško?** Deželni poslanec Štrekelj je govoril še za časa zasedanja državnega zbora z ministrom za notranje stvari Bienenrothom, naj bi se ne sankcio-

niral deželni volilni red za Goriško, ker bi bil velika nesreča in zlo za vso deželo. Iz Bienenrothovih odgovorov se je dalo posneti, da bo zakon najbrž sankcioniran in sicer iz edinega razloga, ker je slovenska večina poslancev, to je klerikalci, glasovala za ta zakon. Kakor se vidi, se je poslanec Štrekelj potegoval za najvišnje interese svojega goriškega naroda, kljub temu pa so hoteli in še hočejo klerikalci smešiti vsako njegovo dejanje. Smešiti pač ni težko!

— **Še Goričane hočejo osrečiti.** Na Kranjskem in Štajerskem je duhovščina ustanovila cele kupe konsumov in kmetijskih društev, ki so večinoma propadli, kajti bili so zasnovani na sovraštvo do naprednih trgovcev. Ljudstvo je imelo ogromne škodo. Kmetije so šle na boben in če se to ni zgodilo, se je kmet zadovolžil, da bo še sin občutil očetovo neprevadnost in kratkovidnost, ki je šel na limanice klerikalnim brezvestnežem. Isto proceduro nameravajo napraviti klerikalci zdaj na Goriškem: osnovati hočejo podjetja na združni podlagi, da bi pritegnili k njim čim več udeležencev. Zdjaj stoje ti gospodje v ospredju, se sladkajo »dobremu in vernemu našemu ljudstvu«, ko se bo pa potapljal ladja njih osrečevanja, takrat pa ne bo nikjer nobenega več. Upamo, da do tega zadnjega ne pride, kar se zgodi, če se tudi prvi del klerikalne namere ne izvrši, namreč, da goriško kmetijsko ljudstvo sploh ne pristopi h klerikalnim združenjem. Le na ta način bo obvarovano velikanske zgube ali celo materialnega pogina. Bridke skušnje, ki so jih prestali njegovi sotrpini po Kranjskem in Štajerskem, naj mu bodo v svarilen zgled!

— **Profesor Majcen** nas prosi, da naj z ozirom na »Slovenčev« poročilo o skupščini »Družbe sv. Cirila in Metoda« konstatujemo, da je mislil s svojim klicem o slogi samo na slovo v družbi, ki ne sme biti rimske, ampak izključno narodna, ter hotel s temi besedami izraziti isto misel kakor gospod prvomestnik Luka Svetec v pozdravnem govoru. O politični organizaciji koroških rojakov samoumevno ni hotel niti ni mogel govoriti ne besediče, kakor bi se lahko sklepalo iz »Slovenčevega« poročila.

— **Odlikovanje.** Ob priliki stalnega upokojenja je dobil okrajni šolski nadzornik glavni učitelj na tukajšnji pripravnici, g. Vilibald Zupančič, naslov šolskega svetnika.

— **Gosp. Miljutin Jenko**, sin zdravnika g. dr. Ljudevita Jenka, je 22. julija napravil izpit za rudarskega inženjerja. Čestitamo!

Shod delavnih žen. Na vrtu »Narodnega doma« je bil snodič okoli 400 oseb obiskan shod delavnih žen. Na shodu je bilo skoraj polovico moških. Ta shod je bil posledica izida zadnjih državnoborskih volitev v Ljubljani, ko je socialnodemokratska stranka dobila le okoli 600 glasov. Ker socialni demokratje na vsak način skušajo priti do večje veljave, imajo vedno vse polno shodov tu tam in tudi ženske hočejo organizirati. V ta zadnji namen se je vršil večerašnji shod. Otvoril gaje sodrug Koemur, ki je pozdravil vse navzoče in povedal, zakaj in v kakšen namen je prirejen shod. Govoril se, je rekel, da bi zavladal reakcijski naren duh, če bi ženska prišla do politične moči. Toda temu ni tako, kakor se vidi po državah, kjer ženska vodi skupno z moškimi državnimi ustroji. Za predsednika shoda je bil nato izvoljen sodrug Škrjanc, za njegovega namestnika go. gospa Kumer iz Šiške. Prvi govornik sodrug Kopač iz Trsta

bi skočila k njemu, ga objela in porokla:

»Ljubi papa, bodi vesel! Glej, stvar je taka in taka...«

Toda kaj pomaga, ko je papa tako velik pesimist! Bog ve kaj bi napravil, če bi vedel, da ob nedeljah, — ko on brezskrbno sedi v kavarni pri črni kavi — prihaja mlad fant v njegovo hišo...? Brrrr! Že misel na to je strašna. Vsi skupaj bi plesali »tarantello«, da bi bilo joj. Papa v takih rečeh ne pozna šale. Še dobro ji je v spominu, koliko vpitja, jeze, kletve in razbijanja je bilo tisti nesrečni dan, ko mu je slučajno prišlo v roke ljubavno pismo, koje ji je bil pisal tisti okorni Žvirca. Tista zelena bleda, suha pač ni bil toliko vreden, kolikor ste jih morale mama in ona preslišati zaradi njega! Čudno se ji zdi, da se je sploh mogla pečati s takim ničvrednim človekom, s takim plebejcem, ki je v primeri z Lazarjem, sinom veleposestnikom pravi pravcati berač. Sam Bog je bil poslal tisto popoldne dež na zemljo. Da ni bilo dežja, ko je šla po mestu, ne ponudil bi ji bil Lazar dežnika, ne bilo bi tiste krasne promenade v dežju, pri prvem kostanju ne bi bilo odkritja sreča, in pri drugem ne prvega poljuba itd. Žvirca bi ne bil dobil že davnaj zaslužnega slovesa, ampak še vedno bi morala poslušati nje-

gove sentimentalne vzdihne in vrto-glave neslanosti. Res, sam Bog je bil poslal tisto popoldne dež na zemljo!

Čudno, da toliko časa ni Lazarja! Saj je vendar pisal večeraj, da danes gotovo pride. Kunigunda je že postala nestrpna in nervозна.

Polde je bil med tem časom čital iz očetovega dnevnika. Iz svoje lastne skušnje je namreč vedel, da je najbolj zdravo tiho sedeti in kaj čitati, kadar se sestra »zamisli«, drugače pride njeni beli roki v neprijetno dotiko z njegovimi ušesi in lasmi. Ko pa vidi, da se sestra premika na stolu in da torej ni več »zamaknjena«, skoči pokonci, da prebrne stol in plane h klavirju z enim samim skokom.

»Kunigunda, tu je pa nekaj zate, pogledj tale inserat!«

Radovedna sestra nagne glavico.

»Ideale Büste... Die Kunst ersetzt die Natur...« Tedaj pa dobi ubogi Polde tako zausnicio, da je videl tristo repatih zvezd. Mogoče bi se bilo to število še za nekaj sto repatic pomnožilo, — kajti Kunigundo je njen dobri bratec spravil z inseratom na vrhunec nervoznosti — toda ravno še v pravem času potrká še resilna roka na vrata in v sobo stopi — Lazar Jambus v elegantni promenadni obleki. Sedaj je pa bil Polde popolnoma odveč.

»Marš v kuhinjo, ti malopridnež grdi ti!«

Brez obotavljanja nastopi mlad »zvezdogled« pot v kuhinjo, a na pragu se hudobno ozre in tedaj ravno ugleda, kako je Jambus njegovi sestri pritisnil poljub na ustnice.

»Pred mano hočeta skrivati, pa pred mano,« dé zaničljivo.

»Več poljubov pa sem že dobil od svoje Minke, kakor tale nerodni Jambus od sestre!«

Pri Možgančičevih so imeli namreč »Minko«, ki je ravnokar začela hoditi v šolo.....

Koncert v »Sviciariji« se je bil tisto nedeljo popoldne ravnokar začel, ko je Lazar Jambus ponosno prikoral na vrt s svojo spremuljevalko. Za njima sta počasi prilezla rejena gospa Žeharjeva in Polde.

Kako je gospe obraz žaril od veselja!... Kako ju je srečna usoda lepo skupaj spravila! Kako krasen par! Še eno leto, pa bo preskrbljena Kunigunda! Pa kako ima rad njo, bodočo taščo! »Kar vsi skupaj pojdim v Sviciarijo,« je dejal. Oh, da je papa tak lesenjak! Zakaj je tak črnogled? Samo ta misel je nekoliko žalostila njeno sree.

»Polde, obnašaj se spodobno, saj vidiš, da nismo sami!«

Fantova duša je bila užaljena, ker ni dobil svojega kozarca, ampak

je moral hmeljeve dobrote deliti z materjo.

»Nak, pa nalašč ne,« si je mislil, »zakaj me pa tako ponižujete?!«

Pobral je na tleh tanko šibico in jo skušal že drugič približati ušesom mladega fantiča, ki je sedel pri sosednji mizi poleg priprosto oblečene ženske, obrnjene s hrbtom proti Žeharjevem.

»Gospod Jambus, lepo vas prosim, počte ga no po parkljih!« zapije gospa Žeharjeva — v svoji sveti materinski jezi — precej glasno.

»Jambus,« to krasno ime pa ono priprosto oblečeno žensko elektrizira, da z občudovanja vredno naglieo zasneče svoje — nikakor ne vitko — telo in Lazar ugleda pred sabo širok, oduren obraz: dvoje zelenih, strogo odprtih oči strmi vanj s čudovito drznostjo.

»Oprostite,« dé v vidni zadregi svoji »bodoči tašči«, »tamkajle gre moj prijatelj, kojemu imam nekaj zelo važnega naročiti... Takoj pridem nazaj!«

Snel je klobuk z obešalnika in se hitro oddaljil.

Ženska pri sosednji mizi zakašlja enkrat, dvakrat prav suho, potem se pa obrne h gospe Žeharjevi: »Sliš'ite, ta Jambus je pa gotovo

sedaj pri vas na stanovanju... Sliš'ite tega se var'te! Ta lump mi je še za tri mesece dolžan!«

»Kaj pravi?« se je ustrašila Kunigunda.

»To ne more biti,« vtakne se njena mati vmes, »saj je vendar iz dobre hiše, sin veleposestnika!«

»In jurist,« dostavi hič.

»Paperlapa,« zareži se ženska hudobno. »Veste kaj je?... faliran študent. Sedaj piše pri nekem advokatu... Nič prida človek, vse zapije... Oče njegov je ubog kočar, saj ga dobro poznam.«

»Sliši, mama?...«

Žeharjevi so šli brez spremstva domov, kajti »jurista« Lazarja Jambusa ni bilo tisto popoldne nič več na spregled... Povratek je bil silno žalosten.

Mama je dihala s težko sapo, kakor potrta kovaški meh, Kunigunda je celo pot samo vzdihovala, Polde je pa vsled svojega nesrečnega temperamenta še parkrat gledal »repate zvezde...«

Se poseda ob tihih večernih urah gospod Žehar na tisti stari, oguljeni, historični otomani... Kunigunda igra samo skladbe v molu. In le, če se kake nedelje popoldne prikaže med vrati suha postava davnega praktikanta Žvirca, le tedaj jo »vreže« v veselejšem duru...

se je pečal z železničarjevo ženo, ki mora podpirati svojega moža, kadar se bori za odpravo železničarske mi-
zerije, za zboljšanje svojega gnetnega
položaja. Ne sme se mu nasprotova-
ti, če je v organizaciji, kakor se je
doslej premnogokrat zgodilo, vsled
česar trpi vsa stvar in večkrat tudi
domača sloga. Umestno je, da bi se
železničarske ženske zbrale v lastnem
društvu. Črni gospodje znajo ne-
sramno izkoriščati žensko neumnost
in so napravili že iz marsikatero žen-
ske fanatično klerikalno in najhujšo
agitatorico. In če so narodne dame
mного pripomogle pri zadnjih državno-
zbornih volitvah v Ljubljani do zmage
naprednemu kandidatu, zakaj bi pro-
letarke ne posegle v politični boj?
Ženska dela dandanes omejeno le na
konkurenco, ko je nastavljena po uradih itd.
za manjšo plačo nego moški. Naj se
dela na to, da se prevrne sedanje raz-
merje in da bo zasijal delavstvu lepši
dan bodočnosti. V istem smislu je go-
vorila nato glavna govornica sodru-
ginja Seidl z Dunaja. Poudarjala je,
da geslo grškega filozofa, da bodi
žensko delovanje omejeno le na
dom in naj se ne vtiča ženska v po-
litično življenje, ne velja več, dasi
stojte moški še vedno na tem stališču.
Današnja žena se mora brigati za
javno življenje in mora imeti vpliv
nanj, zato je nujno potrebna krepka
organizacija žensk. Govornica je ob-
širno govorila o izkoriščanju in zatir-
anju delavstva po delodajalcih. Temu
odpomore le najširša organizacija.
Sodrug Anton Kristan iz Idrije je go-
voril o položaju delavskega ljud-
stva. 12. maja 1905 uzakonjeni carin-
ski tarif je vzrok, da mora delavec
skoraj vse jestvine dražje plačevati.
Zveza za agrarne interese je proti
delavstvu naperjena in poslanci kranj-
ske dežele, če so res taki prijatelji
delavstva, ne bi smeli biti njeni člani.
(Gostinčar je delavski poslanec in
dela proti delavcem!) Ako bi katoli-
ška duhovščina dobro hotela delav-
stvu, ne bi mu obetala nebes samo
na onem svetu in mu prepuščala
pekla na tem. Edina socialna demo-
kracija je, kjer najde delavstvo srečo.
Zaoo morajo vsi delavci in delavke
bihi politično in strokovno organizi-
rati. Ko je govoril še sodrug Koo-
rman, da so v Ljubljani ženska dru-
stva, ki se po krivici tako imenujejo,
in priporočajo agitacijo za prihodnji
shod, na katerem se osnuje posebna
organizacija za ženske, je zaključila
gospa Kumer shod ob 11.

**V pokritje deficita pri „Glas-
beni Matici“** je poslal gosp. dr. H.
Dolenc iz Razdrtega 15 K mesto
venca za Milana.

Poučno potovanje v Švico.
Poljedelsko ministrstvo je podelilo
gosp. mlekarstvu nadzorniku Leg-
vartu podporo, da potuje v Švico
in tam preuči kmetijske razmere.

Pomanjkanje vode v Ljubljani
je vsled malomarnosti prebivalstva,
ki kljub vsem opominom ne preneha
trati z vodo, prišlo tako daleč, da
je bil včeraj popoldne vodohram na
tivoljskem hribu že prazen. Vsled tega
je padel vodni pritisk v ceveh tako,
da višje ležeča poslopja, kot so
Švicarija, Tivoljska graščina itd. niso
imela več vode. Če se občinstvo
ne bode spametovalo in puščalo še
nad dalje vodovodne izlivke po nepo-
trebnem odprti, bodo posledice vedno
neprijetnejše, ker bodo ostali vsi višji
deli mesta v gornjih nadstropjih brez
vode. Dolžnost vsakega meščana je,
da vpliva na svojo okolico, kako naj
ravna z vodo. Hladno vodo se dobi
iz pipe, če se odlije le par litrov v
v lijak, zato ni potreba puščati pipe
neprenehoma odprte. Druge pičice
pa lahko ohladiš v loncu mrzle vode,
v katero postaviš dotično steklenico.
Dajle se opozarja, da se naj v onih
hišah, kjer bi prenehala popoldne teči
voda, pipe ne puščajo odprte, ker se
čez noč, ko je poraba vode manjša,
cevi zopet napolnejo. Ponoči bi torej
voda začela zopet teči iz odprtih
pip, kar poleg nepotrebnih porabe
lahko povzroči še druge nepravilke.
Če so pipe zaprte, bodo sicer voda
zjutraj bela in neprozorna, ker je v
njej stisnjeni zrak, ki pride v vodo-
vodne cevi. Taka voda se v par mi-
nutah izčisti, če jo postaviš na mizo,
ker splovajo zračni mehurčki na po-
vršje. Mestni vodovod nadzoruje
porabo vode tudi pri strankah, ter
bode naznanil vsako nerednost mest-
nemu žagistratu, ki bode brezvest-
neže primerno kaznoval, kajti tu se
gre za celokupni interes vsega prebi-
valstva, ki trpi vsled malomarnosti
posameznikov.

K vprašanju legarja. Odkar
smo v našem listu v prvi opozorili
na nevarnost legarja, smo imeli pri-
liko objaviti različne dopise o tem
vprašanju. Dobili smo pa danes od
povsem zanesljive strani zatrdilo, da
vojaki 17. pešpolka niso popolnoma
ločeni, marveč prihajajo v dotiko z
mestnim prebivalstvom. V Kresijo,
kjer je vojaška pisarna, prihajajo
dannadan po jutranji raport, tam se-
veda pridejo v dotiko z vojniki, ki v
pisarni stanujejo. Tudi ni izključeno,
da se poslužujejo kloseta, na katerem

se do danes ne rabi desinfekcijskih
sredstev. Pošiljati samo tolažeče no-
tice, ne pomaga, treba tudi res iz-
vesti varnostne uredbe. V mestni hiši
se bo pač dalo napraviti red.

Legar v Postojni. V Postojno
so poslali Deekertovo barako od
„Rdečega križa“. Postavijo jo poleg
ondotne bolnišnice. Take barake smo
videli v Ljubljani za časa potresa,
ko so bile postavljene v bolnišnici
za bolnike.

Legar se je pojavil že tudi na
Jesenicah. Danes pripeljejo z Jesenice
v tukajšnjo bolnico delavca, ki je
obolel na legarju.

**Slovensko zidarsko in tesar-
sko društvo** priredi v nedeljo, dne
11. avgusta t. l., veliko vrtno veselico
pri „Novem svetu“. Iz prijaznosti so-
deluje pevsko društvo „Ljubljanski
Zvon“ ter slavna „Društvena godba“.
Spored: Godba, petje, srečolov, šal-
ljiva pošta, prosta zabava in ples.
Keglanje na dobitke: od 28. julija do
11. avgusta do devetih zvečer. I. do-
bitek 30 K v zlatu; II. dobitok 20 K
v zlatu; III. dobitok 15 K; IV. do-
bitek 10 K in V. šaljivi dobitok za
največ serij. Vstopnina 40 v za osebo,
otroci do 10. leta prosti. Začetek ob
štirih popoldne. V slučaju neugod-
nega vremena se vrši veselica na
praznik v četrtek, 15. t. m., z istim
sporedom.

Strokovno društvo rudniških
paznikov se snuje v Idriji. Potreba
takega društva je očitna, priporočali
pa bi suovatelj, naj bi mesto usta-
noviti popolnoma novo društvo, re-
formirati že obstoječe bralno društvo
rudniških paznikov (Leseverein). Ko-
ristili bi predvsem sebi, pa tudi sicer
družabnemu življenju v Idriji. Čemu
kar dvoje pazniških društev v Idriji.
Sedanje pazniško društvo ima na raz-
polago brezplačni društveni lokal, ima
precej dobro založeno knjižnico in
nekaj inventarja. Novemu društvu pa
bi še prav vsega tega manjkalo in bi
trebalo še le nabaviti. Naj snovatelji
premislijo ta nasvet!

Utonil je gostilničar Jožef
Jagodič iz Gornje Bistrice pri
Slovenji Bistrici. Jagodič je izginil
21. pr. m. in je najbrž v pijanosti
skočil v vodo.

Smrten padeč. 11letni Anton
Toplikar v Gorici je padel z gu-
galnice, si polomil kosti in se tako
poškodoval, da je umrl.

Požar. V Studencih pri Mari-
boru je zgorela hiša posestnika Ka-
loka. S hišo vred je zgorela 65letna
njegova svakinja, ki je spala v bližnji
šupi. Potegnili so jo vso sežgano na
prosto. Skode je 6000 K.

Ogenj. V Vaberčah pri Slovenji
Bistrici je pogorela velika hiša in ob-
širno gospodarsko poslopje posestnika
Simona Jagodiča. Skode je do
20.000 K. Jagodič ima zadnji čas
silno nesrečo. Lansko jesen se mu je
ubil mlajši sin, pred nekaj dnevi mu
je pa utonil starejši sin Jožef.

Prijazen mož in zet. Delavec
Mihael Hodnik v Janžovski gori pri
Mariboru je s svojo ženo Amalijo tako
grdo ravnal, da mu je ušla k svojemu
očetu Tomažu Lorbeku. Hodniku
je bilo dolgačas po ženi, zato je šel
do nje. Našel jo je na njivi. Prišel
do nje jo je začel nabijati, da so po-
kale kosti. Topenki je prišel na po-
moč poleg mnogih drugih njen oče.
Ko so divjemu možu iztrgali ženo iz
rok, totil se je ta svojega tasta, ka-
terege je tako sunil s pestjo v prsi,
da mu je zlomil dve rebri. Obsojen
je bil na 3 mesece ječe.

V Dravo je mislila skočiti Ana
Ribič v Mariboru, ker se je nekaj
skregala doma, a jo si še pravočasno
preprečili samomorilni namen.

Podivjana katoliška mladina.
V Dol. Cerovem na Goriškem je
prišlo na plesu med katoliškimi fanti
iz Gorenjega in Dolenjega Cerovega
do krvavega pretepa. Enemu so od-
rezali uho, drugemu palec itd. V Ce-
rovem so najbolj zagrizeni klerikalci.

Zblaznel je 76letni Jakob Med-
ved v Ponikvah na Goriškem, ker
je njegovemu sinu pogorela hiša in
prav vse imetje.

Prevneto so molili. Vikar Ur-
šič v Neblem na Goriškem je hotel
odpomoci veliki suši, ki je trajala več
tednov, s procesijo za dež na Vrhov-
lje. Zbral je svoje vernike ob treh
zjutraj (vsi so morali biti še tešči,
da bo imela molitev uspeh) in jih je
peljal v cerkev na Vrhovlje, kjer so
pobožno molili in prosili od neba,
naj jim pošlje blagodejnejega dežja.
Toda ne vemo, ali so prosili preveč
iskreno, ali pa so bili Bogu presitni,
— njihova molitev je imela prekoren-
nit uspeh. Res je prišel dež, a tako
hud s točo pomešan, da je uničil
dve tretjini vseh pridelkov.
Sedaj se Nebelci praskajo za ušesi
in tudi v dvomu so, ali so procesije
za dež v resnici tako dobre, kakor so
oni preporej molili.

Vrečo jeter je ukradel v Go-
rici Josip Uršič iz Kostanjevice.
Uzmoviča so pa prijeli, jetra pa vr-
nili lastniku.

Roparski napad na poštni voz
v Trstu. Ko je šel snoči ob 11. uri
v Trstu 21letni poštni kočijaž Franc

Matuchino z enovprežnim vozom
na poštni urad na kolodvor južne že-
leznice po pošto, ki jo je imel potem
prepeljati na Lloydov parnik „Wurm-
brand“, ki je o polnoči odšel v Be-
netke, sta ga v ulici Flavio Gioia na-
padla dva lopova. Eden je prijel ko-
čijaža in mu držal nabit samokres na
prsi, dočim je drugi stikal po poštnem
vozu. Ta je bil pa prazen. Lop-
pova sta mislila, da pelje kočijaž na
urad pošto za poštni vlak, ki odide
ob 11 20 uri na Dunaj, in da jo bosta
oropala. Ko sta uvidela, da sta se
ukanila, je oni, ki je držal kočijaža,
tega sunil z nožem, nakar sta oba
zbežala. Seveda je policija zdaj vsa
na nogah in išče napadalca.

Strelna je udarila v šolo. Dne
25. julija je udarila strelna v šolsko
poslopje v Sori pri Medvodah. V šoli
ne stanuje nihče, ker se ravno po-
pravljajo in predeljuje. Ob času treska
so bili zidarji in podjetnik v poslopju,
pa se ni nikomur ničesar zgodilo.
Strelna je udarila na vrhu strehe in
razdrobila več opek, razklala dva
trama in okrušila zid v več krajih.
Druge škoda ni naredila. Užgala ni
nikjer. Sled strele se pozna največ
pri železnih traverzah in vezeh.
Strelo so največ privabile traverze in
prepih, ker je poslopje bilo od strani
odprto.

Opatijske novice. Izlet po mor-
ju, katerega je priredilo hrvaško pev-
sko društvo »Lovor« v nedeljo popol-
dne iz Opatije v Cres, je izpadel bril-
jantno. Vreme je bilo prekrasno,
morje pa mirno kakor olje. Ukrcalo
se je na parnik »Liburnija« v Volo-
skem pristanišču čez 100 izletnikov,
v opatijskem pa okoli 300, veliko jih
je pa moralo ostati doma, ker ni bilo
več prostora na parniku. Točno ob
trietrt na 2. je odplul parnik proti
Cresu, kamor je prispel ob četrta na 5.
V pristanišču in na pomolu v Cresu
se je videla že od daleč na tisoče bro-
ječa množica, ki je pričakovala na
prihod parnika »Liburnije«. Ko je
pa parnik priplul v samo pristanišče
in se pritisnil k pomolu, zaorilo je ka-
kor iz enega grla na tisoče grl »živio«
in »živeli naši«, in takoj se je opazi-
lo, da se tista italijansko-irredenti-
stovska in čifutska gospoda okoli tr-
žaške cunje »Piccola«, kateri je v so-
botni številki hujškal Cresane na de-
monstracije, jako varajo, ako misli-
jo, da s svojimi italijanskimi cunja-
mi še kaj uplivajo na narod istrski,
ki jim je 14. maja letos dosti jasno in
razločno pokazal, da mu je dosti te
italijanske harlekinade. V Cresu, v
katerem so Italijani še do nedavno
davi hrvaški narod, je istotako, ka-
kor se je ravno ob priliki nedeljnega
»Lovorovega« izleta videlo, italijan-
ski komori popolnoma odzvonilo in
»Piccolo« naj zato pljuje kri, kolikor
hoče, mu ne bo pomagalo nič. »Lovor«
in z njim vsi izletniki so bili sprejeti
v Cresu nad vse pričakovanje sijajno.
Popoldne ob 5. uri je bil koncert v
vrtu šole družbe sv. Cirila in Metoda,
kjer se je poleg izletnikov nabralo o-
gromno število domačinov. »Lovor«
je pel same hrvaške in slovenske pe-
smi, a vojaška godba je svirala tudi
same izbrane slovenske komade.
Pred odhodom Opatijcev in Vološča-
nov je govoril tamkajšnji župnik in se
v prekrasnih besedah še enkrat za-
hvalil vsem izletnikom posebno pa
»Lavoru«, kateri da je dosedaj edini,
ki dela največ na tem, da se širi hr-
vaško-slovenska pesem v Liburniji in
kateri vrti zelo težke nalogo zbujanja
našega zapuščenežnega naroda. (Vi-
harno odobravanje). Naš dični dr. Iv.
Pošćić, starosta Volosko-Opatij-
skega Sokola, se je predgovorniku v
imenu izletnikov najpriserneje za-
hvalil. Ob 8. je bil parnik »Liburni-
ja« zopet poln, in pričeli smo jemati
slovo. Pero je preslabo, da bi moglo
opisati vso navdušenost, ki je vlada-
la na obeh straneh. Kakor iz enega
grla se je čulo iz tisoč grl »Živio«,
po zraku je pa mahalo na tisoče rok
z belimi robci še dolgo, ko je bil pa-
rnik že na sredi morja. S parnika so
se pozdravi vračali. Neki ruski pro-
fesor, kateri je bil na parniku, je pra-
vil, da je bil že na izletih s parnikom
po Volgi in v Zedinjenih državah,
po reki Missisipi, ali take prisrčnosti
in navdušenja še ni nikoli videl. Pri-
spevši v Opatijo so se izletniki razšli
z veselim srecem in v nadi, da nam
»Lovor« zopet kmalu priredi kakšen
tak izlet. — Kapelnik Opatijske zdra-
vilišne godbe Hoffmann znani Slo-
vanožre je doživel v nedeljo dopoldne
v opatijskem šetališču fiasko, ki si
ga bo zapomnil, dokler bo živ. Ko je
prišel ta dan ob enajstih, da zopet
prevzame službo kapelnika (bil je
namreč do nedelje na dopustu) v
godbeni paviljon, kjer so bili zbrani
že vsi člani zdravilišne glasbe, in ko
je zavzel svoje mesto s paličico za di-
rigiranje in dal znamenje za priče-
tek, se ni hotel nihče izmed članov
niti dotakniti instrumenta. Dal je
drugi pot znamenje. Nič, vse mirno.
Obledel, pravzaprav ozelenel je, ker
bled je že tako dosti, od jeze, a gosti
okoli paviljona stoječi prasnili so v
smeh in pričeli ploskati, da je kar gr-
melo. Nato vstane predsednik glasbe

in namestnik kapelnikov, se približa
kapelniku Hoffmannu in mu pove
šepetaje par besedi, nakar je Hoff-
mann odložil paličico in se urnih ko-
rakov pobral iz šetališča, gostje so pa
zopet udarili v smeh in ploskanje.
Tako je odstranjen tisti, ki je hotel
pohrustati vse Slovence. Kaj pa je s
Hinterleitnerjem, ki je razžalil ves
hrvaško-slovenski narod ob priliki
izleta nemškega pevskega društva iz
Celovca? Ali gospoda mislijo, da se
je to pozabilo? Ali se gospodi ne zdi
vredno nam dati zadoščenja? Gospod
Poldrugac je bil od svojega nemškega
gospodarja Oberleitnerja takoj
odpuščen iz službe, četudi je bil ne-
dolžen, 12 Slovencev in Hrvatov je
bilo obsojenih. A Hinterleitner, ki je
bil vsega kriv, še vedno lepo sedi v
pisarni zdravilišne komisije in men-
da se mu je povišala za ju-
naški čin še plača. Kje je tu pravi-
ca? Na dan z njo, če ne si jo bomo
sami poiskali. Capito? — Tuji v
Opatiji. Opatijo je obiskalo od 1. sep-
tembra 1906. do 31. julija 1907.
27.278 oseb, od 24. julija do 31. julija
1907 jih je prišlo 1013, a 31. julija je
bilo v Opatiji nastanjenih 3274 oseb.

Semenj. Dne 8. t. m. je bilo na
mesečni semenj prignanih 755 konj in
volov, 317 krav in telet, skupaj 1072
glav. Kupčija je bila pri goveji živini
kakor tudi pri konjih srednja.

Pob-gnila sta predvčerajšnjem
prisiljenca Matija Kracker, rojen
31. marca 1851. v Kummendorfu,
pristojen v Nesselthal v kočevskem
okraju in Anton Fellner rojen
30. maja 1873 v Grieskirchnu, pri-
stojen v Gaspoltshofen, okraj Ried.
Prvemu se je pristudilo delo na Ko-
deljevem, drugemu pa pri zgradbi
poslopja „Ljudske posojilnice“.

Delavsko gibanje. Včeraj se je
z južnega kolodvora odpeljalo v Ame-
riko 10 Slovencev in 15 Hrvatov,
nazaj je pa prišlo 60 Slovencev in
Hrvatov. V Heb se je odpeljalo
35 Hrvatov.

Corrigendum. V včerajšnji raz-
pravi „Socialna vprašanja“ mora
stati v tabeli „Tedenski prispe-
vek“, ne pa „Prispevek za sta-
novanje“.

**„Društvena godba ljublan-
ska“** priredi jutri koncert v hotelu
„Južni kolodvor“ (A. Seidel),
Kolodvorske ulice. Začetek ob polu
osmih zvečer. Vstop prost.

*** Drobne vesti.** Policijski
ravnatelj v Pragi dvorni
svetnik Krikawa je poklican v
ministrstvo notranjih del. Njegov na-
slednik v Pragi je Čeh namestniški
svetnik Parubek.

— Proračun za nemško
mornarico zahteva dve novi boj-
ni ladji in novo orjaško križarko.

— V italijanski senat bo
imenovanih ob obletnici osvoboditve
20. septembra mnogo novih članov,
ki so po mišljenju vsi protiklerikalni.

— Razprava proti 17 ma-
loruskim dijakom, ki so raz-
bili pohištvo vseučilišča, se začne na
Dunaju dne 2. septembra ter bo tra-
jala štiri dni.

— Hudi nalivisti čoo so
opustošili v sredo zvečer mnogo kra-
jev na Češkem.

— Zaboje italijanskih
redov je bil ukraden na kolo-
dvoru v Zemunu. Pošiljatev je bila
namenjena za italijanskega agenta v
Sofiji.

— Nenravni škandali. V
Opavi so zopet zaprli štiri moške za-
radi zlorabe šolskih deklic. Med are-
tovanimi sta dva ugledna trgovca,
sluga neke srednje šole in nočni
čuvar.

— Nasmrtno obsojen od-
vetnik dr. Hau v Karlsruhe je
morda nedolžen. Obsojen je bil, da
je ustrelil gospo Molitor. Sedaj je za-
plenilo državno pravdnštvo pismo
barona Lindenau na hčer umorjene
gospe, Olgo Molitor. V pismu pravi
Lindenau, da je videl, kako je Olga
ustrelila svojo mater, a bo molčal,
ako ga vzame za moža. Barona so za-
prli, njegovo stanovanje pa zapeča-
tali.

— Umor v Monte Karlu.
Poizvedbe so dognale, da sta grozovit
umor na Švedinji Lewin izvršila edi-
nole zakonska Gold ter sta si ime
Burkerja le izmislila. Umorjena ni
bila slaboglasna ženska, temuč boga-
ta vdova, ki je dobivala po svojem
možu letno rento 30.000 frankov.
Morilec sta zvalbila svojo žrtev k sebi
na obisk v vilo, ki sta jo imela v na-
jemu. Mož je zgrabil žrtev zadi za
roki, žena pa jo je zabodla v prsi in
trebuh. Potem sta jo oropala ter jo
razkosala kakor živinčce. Drob sta
vrgla v stranišče.

— Verska blaznost. V
Szegedinu si je neka kmetica pred
Marijinim altarjem užgala obleko,
češ, da ji je tako zapovedala Marija.

*** Ameriški milijonar Rockefeller,**
imenovan »petrolejski kralj«, je
zaslužil lani čistih 290 milijonov K.
Svoje premoženje ceni sam na 3000
milijonov, a ravno natanko pri mili-
jonu ne more reči. Ako mu bo sreča
enako mila tudi v bodoče, in seveda

ako bo živel, bil bi v 20 letih vreden
13.000 milijonov. Svojo karijero je
začel kot pomočnik s 120 K mesečne
plače. To je bilo leta 1856. Deset let
pozneje je imel 24.000 K, leta 1870.
že 200.000, l. 1885. že 200 milijonov,
leta 1889. nad 1000 milijonov, a sedaj
ima 3000 milijonov. Carnegie je pro-
ti njemu siromak, ker ima le 1600
milijonov.

*** 10.000 Rooseveltovih vel-
blodov.** Dva Amerikanca, ki sta se
ravnokar vrnila s potovanja okoli
sveta, sta zagotavljala predsednika
Roosevelta, da je najslavnejši mož na
svetu, češ, da sta v Egiptu našla naj-
manj deset tisoč velblodov, ki nosijo
njegovo ime.

*** Strašen dogodek ob smrtni
postelji** se je odigral nedavno v
Versaillesu pri Parizu. Polkovnik
Huntington, nekdanji vojni ataše pri
poslaništvu v Zedinjenih državah je
smrtno nevarno zbolel ter je dal po-
klicati svojega sina Henrya, ki je
pred leti zaradi svoje poroke moral
zapustiti očetovo hišo. Ko je vstopil
Henry v sobo, stala je gospa Hun-
tington z ostalimi svojimi štirimi
otroki ob moževi postelji. Žena in
otroci so jokali. Henry je prosil
očeta oprostjenja. Nato se je tudi
njegova mati obrnila k njemu, da
mu pove, da mu je tudi odpustila.
Toda sin Henry je obrnil mater hr-
bet, nakar ga brat Alfonz spodi skozi
vrata. To je Henryja tako raztogo-
tilo, da je potegnil revolver ter stre-
ljal na svoje brate in sestre, ki je
vse štiri smrtno ranil. Med tem je
začel oče umirati ter se je preselil v
večnost, ne da bi vedel, kaka drama
se je odigrala med njegovimi otroci.

**Telefonska in brzopjavna
poročila.**

Dunaj, 9. avgusta. »Neues Wien-
er Abendblatt« javlja, da pride v
drugi polovici septembra na Dunaj
ruski minister zunanjih del Isvolski.
V Petrogradu so že vse potrebno od-
redili glede potovanja, vendar pa ter-
min še ni natanko določen, toliko je
gotovo, da odputuje Isvolski iz Petro-
grada koncem septembra.

Praga, 9. avgusta. Češki deželni
zbor ne bo sklican; pač pa bo
med 12. do 15. oktobrom skli-
can na redno jesensko zasedanje par-
lament. V tem času bo vlada tudi
razpustila češki deželni zbor in
odredila nove volitve.

Karlsruhe, 9. avgusta. V aferi
Hau je sodišče danes konfrontiralo
hčerko umorjene gospe Monitor,
Olgo z aretovanim Lindenauom.
Lindenau odločno zanika, da bi bil
Hau umoril gospo Monitor, vendar
pa se njegovi trditvi, da je Olga Mo-
nitor umorila svojo mater, ne ver-
jame.

Inomost, 9. avgusta. Na Lang-
kofflu je ponesrečil turist Jos. Keil;
padel je v propad in smrtno-nevarno
poškodovan obežal. — V Dolomitih
je pri plezanju padel v globel turist
de Casperi in obežal mrtev.

Petrograd, 9. avgusta. Carica
Aleksandra Fedorovna je včeraj na
jahti »Carevna« odpulila carju na-
sproti. »Carevna« in »Standard« sta
se srečala pri Björkö. Od tu sta se
ladji peljali v Kronštad, odkoder ste
se vrnili v Peterhof.

Odesa, 9. avgusta. Tu so areto-
vali štiri anarhiste iz Varne, ki so
imeli namen, pomoriti tukajšnje kon-
zule vseh velevalsti ter s tem izzvati
intervencijo velesil v makedonskem
vprašanju.

Gospodarstvo.

Dobavni razpis. C. in kr. in-
tendanca 3. voja naznanja trgovski
in obrtniški zbornici v Ljubljani, da
vojna uprava kupi po trgovskih obi-
čajih za Gradec: 7.700 q slame za
steljo, 250 q slame za rezanico in
1.800 q postelje slame; Maribor:
4.500 q sena in 2.900 q slame za
steljo; Ptuj: 1000 m³ trdih drv; Be-
ljak: 100 m³ mehkih drv; Gorica:
2000 q premoga; Pulj: 1.500 q sena
800 q slame za steljo, 1.3000 q po-
stelje slame, 4.200 m³ trdih drv in
4.500 q premoga. Zadevne zagotovit-
vene obravnave bodo pri pristojnih
vojaških okrbovalnih skladiščih in
sicer: v Gradcu 17. avgusta, v Mari-
boru (tudi za Ptuj 30. avgusta, v Be-
ljaku 23. avgusta, v Gorici 26. avg.
in v Pulju 16. avgusta t. l. Kolko-
vani prodajni predlogi morajo naj-
kasneje do desetih dopoldne doiti pri
označenih obravnavnih mestih, kjer
se tudi lahko pogledajo natančnejši
pogoji tamkaj razgrnjenih v polnem
obsegu sestavljenih nakupnih avis in
uzančnih zvezkov.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurs dun. borse 9. avgusta 1907

Maločeni papirji.	Donar	Blag
4 1/2% majska renta	96 20	96 40
4 1/2% srebrna renta	97 63	97 85
4 1/2% avstr. krona renta	96 20	96 40
4 1/2% zлата	112 75	115 95
4 1/2% ogrska krona renta	91 60	91 80
4 1/2% zлата	110 15	110 35
4 1/2% posojilo dež. Kranjske	98 90	99 90
4 1/2% posojilo mesta Split	104 80	102 —
4 1/2% bos. herc. železniško	99 85	100 85
4 1/2% posojilo 1902	97 55	98 55
4 1/2% češka dež. banka k. o.	96 —	98 85
4 1/2% ž. o.	96 75	97 25
4 1/2% zast. pisma gal. dež.	99 25	100 25
4 1/2% hipotekne banke	102 40	103 40
4 1/2% pr.	98 50	99 10
4 1/2% zast. pisma Innerst.	98 50	99 10
4 1/2% hranilnice	98 —	99 —
4 1/2% zast. pisma ogr. cent.	99 25	100 25
4 1/2% dež. hranilnice	98 50	99 50
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	99 75	100 75
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	99 90	99 90
4 1/2% obl. češke ind. banke	99 75	99 75
4 1/2% prior. lok. želez. Trst.	99 90	99 90
4 1/2% Poruč	99 90	99 90
4 1/2% prior. dolenskih želez.	99 75	99 75
4 1/2% prior. juž. želez. kup. 1/2%	295 70	297 97
4 1/2% avstr. pos. za želez. p. o.	100 —	101 —
Srečke	146 90	148 90
od l. 1860%	245 50	249 50
od l. 1864	138 75	140 75
zem. kred. I. emisije	258 50	264 50
II.	267 50	273 50
ogrške hip. banke	231 50	237 50
srbske a frs. 100 —	100 —	108 —
turške	184 —	185 —
Basilika	20 35	22 35
Kreditne	422 —	428 —
Inomoške	84 —	88 —
Krakovske	89 50	93 50
Ljubljanske	60 —	64 —
Ljublj. rdeč. križa	44 25	46 25
Ogr.	76 25	78 25
Rudolfove	68 —	72 —
Saiburške	85 50	89 50
Dunajske kom.	444 —	450 —
Delnice	154 50	155 50
Južne železnice	85 25	86 25
Državne železnice	799 —	808 —
Avstr.-ogrške bančne deln.	649 50	650 50
Avstr. kreditne banke	749 50	750 50
Ogrske	241 —	242 —
Zivnostenske	798 —	799 20
Premogokop v Mostu (Brux)	591 25	592 25
Alpske montan	599 —	599 —
Praske žel. ind. dr.	538 —	539 —
Rima-Murányi	266 —	260 —
Trboveljske prem. družbe	465 —	470 —
Avstr. orožne tovr. družbe	139 —	142 —
Češke sladkorne družbe	11 85	11 39
C. kr. cekin	19 13	19 15
20 franki	28 46	28 53
20 marke	23 95	24 03
Sovereigns	117 40	117 60
Marke	95 65	95 90
Laški bankovci	2 62	2 63
Rubli	4 84	5 —
Dolarji	11 85	11 39

Meteorološko poročilo.

avgust	Uas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
8	9. zv.	740 5	20 2	sr. szah.	jasno
9	7. zv.	740 2	16 5	sl. jvzh.	megla
10	2. pop.	737 7	27 4	sl. jvzh.	jasno

Srednja večerajšnja temperatura: 21 1° norme 19 4. — Padavina v mm 0 0.

Anton Putrich, posestnik v Ljubljani, naznanja v svojem ter v imenu vseh sorodnikov prežalostno vest, da je njih iskrenoljubljena netjakinja, ozir. sestra in teta, gospodična

Beti Putrich

včeraj ob 1/5 uro popol., po dolgi in mučni bolezni, previdena s tolažili sv. vere, v starosti 26 let, mirno preminula 2068
Pogreb drage rajne se vrši jutri v soboto, 10. avgusta t. l. ob 6. uri popoldne iz m. tvašnice pri Sv. Krištofu na pokopališče k Sv. Križu.
Bodi ji blag spomin!
V Ljubljani, 9. avgusta 1907.

Ob vsakem vremenu.

Hotel „Južni kolodvor“.
(A. Seidel.)

Jutri, v soboto 10. avgusta t. l.

velik

KONCERT.

Začetek ob petih. Vstop prost.

A. Seidel,

hotel.

Vsako soboto in nedeljo sveže „bavarsko pivo“.

Sprejmo se 2526-3 kontoristinja

z lepo pisavo, slovenske in nemške korespondence popolnoma zmožna. Ponudbe pod „kontoristinja 222“ na upravnitvo „Slov. Naroda“.

trgovski sotrudnik

vajen železninske in špecerijske stroke, želi službe v kaki večji trgovini.

Blagohotni dopisi do 18. t. m. naj se pošljejo pod šifro „Železninar 100“ na upravn. „Slov. Naroda“. 2667-1

Delavci polirja

za kopanje zemlje se sprejmejo proti dobremu plačilu 2661-1 pri gradnji vodovoda v Radovljici.

Ces. kr. avstrilske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

4-58 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra.)
7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. ž., Trbiž, Beljak, Celovec.
7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9-05 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.)
11-40 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Celovec, Trbiž.
1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Trbiž.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.
8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Trbiža, Praga, Celovca, Beljaka, Gorice dr. žel., Trsta dr. žel.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnice v Trstu.

Kolo

še novo, se ceno prod.

Več pove J. OBLAK, Šelenburgove ulice št. 1. 2655-1

Motorokolo

znamke Puch 3 1/2 HP, še popolnoma dobro ohranjeno, se ceno prod.

Naslov pove upravnitvo „Slov. Naroda“. 2663-1

Službe

polirja

ali stavbnega risarja išče absolvent zimskih kurzov na tukajšnji c. kr. umetno obrtni strokovni šoli. Ima dobra odhodna izpričevala in več let prakse.

Naslov se izve v upravnitvu „Slov. Naroda“. 2619-4

Prodaj

svojo trgovino knjig, papirja, papirnih izdelkov in sploh vseh šolskih in pisarniških potrebščin v Ljubljani.

Trgovina je na najprometnejšem kraju v Šelenburgovih ulicah, v elegantnem lokalu, dobro založena ter daje marljivemu trgovcu izborna eksistenco.

Več pove Dragotin Hribar v Ljubljani.

V vseh strokah notarskega in odveta niškega uradovanja popolnoma izvežban, 30 let star notarski

konceptni uradnik

z maturo želi premeniti službo; eventualno tudi vstopi v drugo stroko.

Ponudbe na upravnitvo „Slov. Naroda“ pod šifro „Služba“ do 12. avgusta t. l. 2624-3

V nedeljo, 11. avgusta t. l.

v hotelu Vega

v Spodnji Šiški

KONCERT

šišenskih tamburašev.

Začetek ob petih pop. Vstop prost.

K mnogobrojni udeležbi vabi s spoštovanjem

gostilničar.

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

2629 1

Lepo stanovanje

obstoječe iz 3 sob, prostorne kabinje ter potrebni pritlikina se takoj odda. Prevzame se tudi lahko enega gospoda na stanovanje in hrano.

Pozve se pri g. Ivan Zupančiču, Križevniške ulice št. 6, II. nadstropje. 2654 1

Izgubila sta se

2 psa

(prepelčarja) in sicer psica, ki sliši na ime „Flora“ in pes, ki ga kličejo „Čil“. Psica je bela, rjavih ušes in rjavih prog. Pes je belo črno pikast in imajo rjava ušesa. 2653

Kdor bi izvedel kaj o njih, naj naznani to proti dobri nagradi E. Kovačiču, Stražišče pri Kranju.

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23 prodaja

807 23